

ydet disse Folk. Denne Skrivelse blev afsendt den 4de Februar, og Svaret oplyser, at der i Fjor blev stoppet 670 Sømænd, som maatte aflevere deres Søfartsbøger, og deraf indkaldtes de 500. I 1898 er der 760, som have afleveret deres Søfartsbøger, og deraf indkaldes 546. Vi se altsaa, at det er ret betydelige Tal, der her er Tale om. De Underholdningsbidrag, der ere blevne udbetalte, beløb sig i Fjor, altsaa 1897, til 15,322 Kr., og det drejer sig, naar vi tage det samlede Dageantal, om 45966 Dage. Jeg synes derfor ikke, at man kan sige, at det er en ubetydelig Sag, det her drejer sig om. Jeg skulde derfor meget ønske, at vi kunde komme til en anden Ordning paa dette Omraade end den, som nu er gældende. Nu har det imidlertid vist sig, at de Herrer 14 Dage efter, at denne Sag blev rejst i Finansudvalget, have indbragt et Lovforslag. Om de to Ting have noget med hinanden at gøre, ved jeg naturligvis ikke, men den nærmeste og første Følge af dette Lovforslag er bleven den, at nu er denne Sag gledet ud af Finansloven, nu kan der ikke ad den Vej gøres noget, nu er der ingen, der har Interesse for at gøre noget gennem Finansloven for at hjælpe disse Folk. Derfor er der nu ikke andet Haab, hvis de i det hele taget skulle hjælpes, end at det maa ske gennem det Forslag, som de Herrer have indbragt, og som vi behandle her i Dag. Jeg havde gerne set, at vi kunde have ordnet denne Sag gennem Finansloven, idet jeg havde tænkt mig, at det Underholdsbidrag, der gives til dem, kunde sættes saaledes op, at de vare i Stand til at leve af det. Naar man hindrer en Mand i at udøve sit Erhverv, forekommer det mig, at man har den simple Pligt at understøtte denne Mand, saa at han kan leve, og et Bidrag at 10 Kr. om Maaneden eller 33 Øre om Dagen er hverken til at leve eller dø af. Jeg havde derfor tænkt mig at foreslaa de 15,000 Kr., der er ydet sidste Aar, sat op med et halvt Hundrede Tusinde Kroner, saa vilde hver Mand kunde faa 1 Kr. 50 Øre om Dagen, og vilde derved være nogenlunde stillet, i hvert Fald langt bedre end Tilfældet er nu. Nu siger den ærede Marineminister, at der sørges for, at disse Folk faa Arbejde. Ja, dette kan jo naturligvis være ret godt, men det er noget lavt lønnet Arbejde, de faa, med en ringe Dagløn, og det betyder dernæst, at for hver Mand, man tager af disse stoppede Søfolk, maa en anden Mand gaa ud af Arbejdet og blive arbejdsløs, saa samfundsmæssig set er der i Virkeligheden intet vundet herved.

Man forhindrer nogle Mennesker i at udføre deres lovlige Erhverv, sætter saa en Del af dem til et andet Erhverv, men jager samtidig lige saa mange ud som arbejdsløse, og dem bryder man sig ikke noget om! Jeg synes ikke, at der er vundet meget ved det, eller at det vidner om nogen stor Humanitet, naar man griber Sagen an paa den Maade. Saaledes som de Herrer have foreslaaet at kasernere disse Folk paa et Skib, forekommer mig ogsaa at være uheldigt. De ere ikke Soldater endnu, det er Folk, der skulle gaa i deres civile Tøj og som ikke kunne være underkastede den militære Disciplin, saa jeg er nær ved at antage, at det hele vil let kunne medføre mange Ubehageligheder baade for dem, der skulle kaserneres, og for dem, der skulle føre Opsyn med dem, og vil meget let kunne give Anledning til mange Rivninger og Ubehageligheder. Jeg vilde derfor hellere have gaaet den Vej, at Sagen var blevet ordnet gennem Finansloven, og at man gennem den havde ydet disse Folk en saadan Understøttelse, at de havde været i Stand til at leve af den, fremfor at gaa den Vej, som her er foreslaaet; men jeg haaber naturligvis, at naar de Herrer have indbragt dette Forslag, saa have de vel en Vished for, at det kan blive gennemført. Hvis de ikke have det, gøre de virkelig Sømændene en daarlig Tjeneste, hvis det viser sig, at de slet ingen Ting faa. Naar imidlertid de Herrer ved deres Lovforslag have bevirket, at Sagen er gledet ud af Finansloven, er det deres Pligt at sørge for, at Lovforslaget bliver gennemført og ordnet ad den Vej, saa at vi kunne komme disse Folk til Hjælp. thi det er et berettiget Krav, at disse stoppede Søfolk blive stillede saaledes, at deres Kaar kunne blive bedre end hidtil.

Rørdam: Som Medforslagsstiller af dette Lovforslag skal jeg tilade mig at anbefale det og takke de højtærede Ministre for den Velvilje, hvormed det blev modtaget, skønt Velviljen ganske vist var noget betinget. Forslaget bestaar af to Punktummer og den ærede Marineminister var velvillig stemt lige over for første Punktum, men kunde vanskelig gaa med til det sidste, medens den ærede Justitsminister var velvillig stemt lige over for det sidste, men ikke saa godt kunde gaa med til det første. Det kan jo imidlertid være, at man ved Forhandling med de højtærede Ministre kan komme til et Resultat. Hvad den første Del af Spørgsmaalet angaar, sorterer det jo nærmest